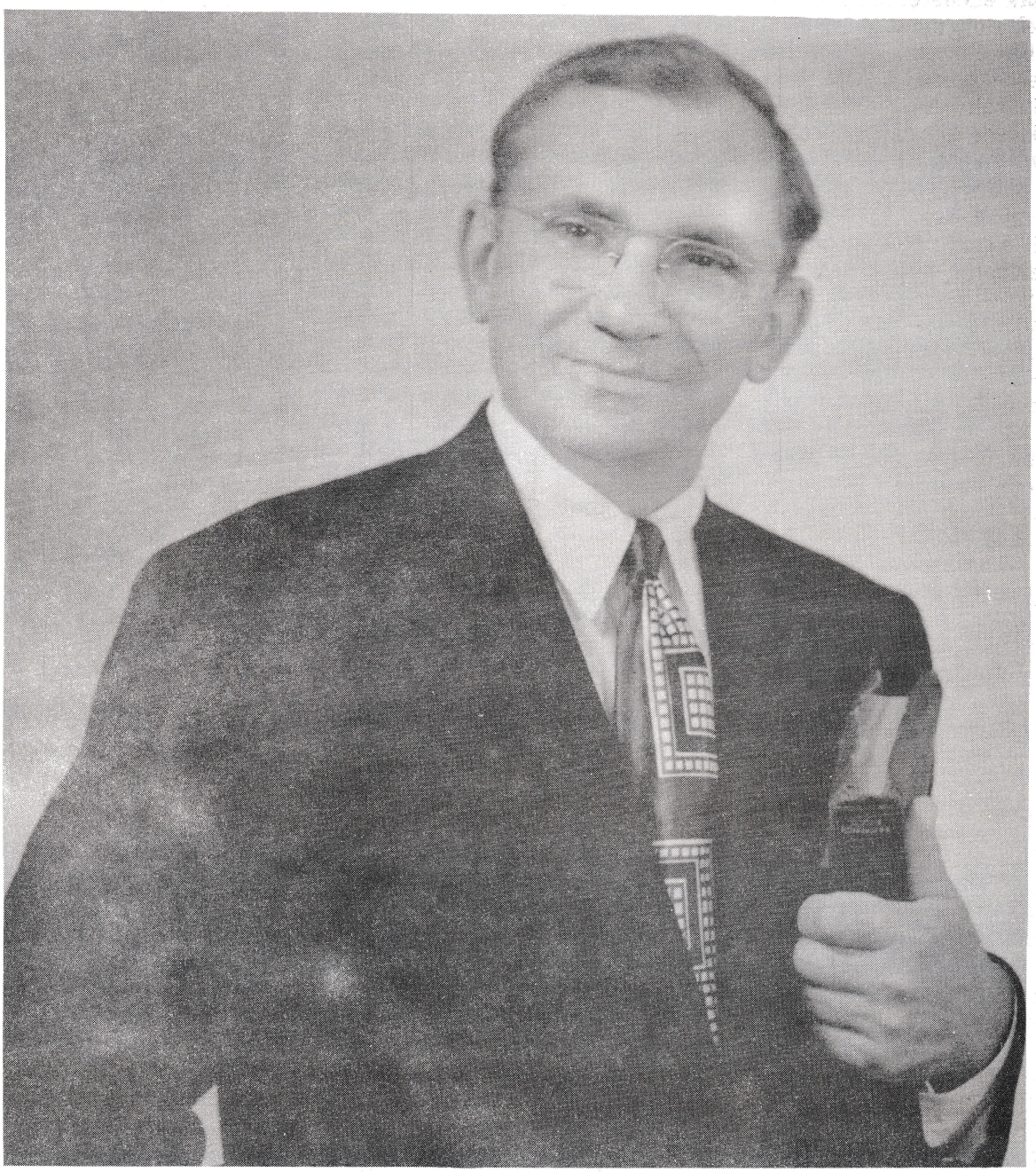
VOLUME 57, JUNIUS 15, 1965 No. 12. szám — 1965 június 15.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Néhai PETRE M. ADALBERT

REV. PETRE M. ADALBERT MINT APA

Az 1900-as években, az amerikai vállalatok, ügynököket küldtek át az Európai országokba munkásokat keresni. Édesapánk éppen ekkor Budapesten találkozott egy ilyen ügynökkel, ki ingyen hajójegyet, jómunkát kecsegtető fizetéssel igért neki Amerikában. Sőt még azt is kilátásba helyezte: Ha nem lenne megelégedve az ottani helyzettel, a vállalat fizetné a vissza utazási költségeket is. Apánk nem fogadta el az ügynök igéretét annak ellenére, hogy az némileg érdekelte őt, mert azután nagyon sokat beszélt róla. Kétség nélkül apánk ezen beszéde nagy mértékben befolyásolta Adalbert fiát, ki 1905-ben 16 éves korában rászánta magát az Amerikába való kivándorlásra saját költségén.

Kezdetben a Székely Földről csak egy vagy két egyén vette a bátorságot az Amerikába való jövetelre s midőn azok itt elhelyezkedtek, jót írtak és pénzt is küldtek haza, megindult a csoportos kivándorlás. Az egyik községből itt az egyik városban, mig a másikból a másik városban telepedtek le. Székely Muzsnáról mind New Castle, Pa.-ba jöttek elöször s onnan némelyek később tovább mentek. Petre tv. a Pléhgyárban kapott munkát.

Petre tv. pénzt keresni jött Amerikába, de a pénz mellett talált itt értékesebb kincseket ; Mint fiatal ember, megtalálta lelkének üdvösségét az Úr Jézus Krisztusban. Nagyon jó fiú volt. Vallásban lett felnevelve, de vallása mellett nem volt személyes Megváltója. E mellett 21 éves korában megtalálta Cleveland Ohio-ban az ő élettársát Szabó Linában, kivel házassági frigyre lépett. New Castle Pa.-ban lett először és másodszor is édesapa. Szintén e városban hallotta az Úr hívását a lelkészi szolgálatra. Noha ő már ekkor családos ember volt, jó munkával és jó fizetéssel, mindazáltal nem sokáig tanácskozott a testtel és a vérrel 1915-ben beíratkozott a Magyar Baptista Szemináriumba, mely akkor Clevelandban székelt. Mire befejezte szemináriumi tanulmányait, már négyszeresen volt apa. Az ötödik gyermek is már útban volt, mikor Chicago Ill.-i Magyar Baptista Gyülekezetet szolgálta és kitört országunkban a veszedelmes "influenza" járvány 1920-ban, mely olyan szaporán gyüjtötte áldozatait, hogy nem győzték a sírokat azoknak kiásni. Sok helyen felhalmozódtak a halottak. Petre tv. boldog kis családjában is sikeresen aratott a halál, mert az ifjú édesanyát, a megszületéshez közelálló kis gyermekével egyszerre szakította ki a családi körből. Ez óriási csapás volt az apára különösen, de ő Istenbe vetett szilárd bizalommal derekasan megállta helyét a megpróbáltatás idején.

Jöttek aztán az édes anya nélkül maradt kis család segítségére a rokonok, jóbarátok különböző ajánlatokkal. Először a gyermekeket akarták szétosztani egyenkint családoknál. Majd gyermeknevelő intézetet tanácsoltak a gyermekek felnevelésére, hogy a prédikátort felszabadítsák a családi gondoktól, de a hűséges apa nem egyezett bele abba, hogy gyermekeit külön neveltettesse, avagy valamilyen intézetbe adja. Komolyan döntött a mellett és kérte Istent egy komoly anyáért a gyermekek mellé. Közben mindenütt kereste.

Voltak több ajánlatok innen — onnan, melyek megfeleltek volna feleségnek, de az ő itélete szerint nem anyának. Végre határozott visszamenni Erdélybe édes anyja meglátogatására és onnan átment Magyarországra is. Ezen útjában Budapesten hozta össze az Úr csodálatosan azzal, akit keresett, ki valóságos édesanyjuk lett a gyermekeknek. Ez pedig a gyászban hátrahagyott özvegye született Tary Terézia, kivel Isten kegyelméből 43 esztendőt töltött el boldog házasságban. Gyermekeiket szépen Isten szent akarata szerint nevelték fel, kik apjukat fél éves betegeskedése idején is rajongásig szerették. Úgy a kórházban, mint otthon lányai felváltva mindig mellette voltak s nem volt az apának olyan kívánsága, mit ők nem teljesítettek volna.

Petre tv. minden tekintetben minta édes apának bizonyúlt, ki mostantól fogva élvezi áldásos életének gazdag gyümölcseit, mert ezt mondja az írás: "Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva Bizony azt mondja a Lélek, mer megnyugosznak az ő fáradságuktól és az ő cselekedeteik követik őket". (Jel. 14:13)

Petre Gábor

Rev. Petre Adalbert a jobb hazába költözött

A székely föld gyönyörü hegyei közt látta meg a napvilágot 1889 nov. 11-én, Székely Muzsnán, Udvarhely megyében. Ott töltötte gyermek éveit és 1905-ben gondolt arra, hogy Amerikába jöjjön s talán ő is azzal a gondolattal, hogy innen pár esztendő után, nagy gazdagsággal tér majd vissza. Gazdagságot tényleg talált is, de nem anyagiakban, hanem lelkiekben s olyat, amit szivesen és nagy örömmel igyekezet másokkal is megosztani halálos betegségének beáltáig. Ezt a gazdagságot Pennsylvániában találta meg Jézus Krisztus személyében. 1915-ben már teológiai szemináriumban volt, hogy felkészülhessen arra a szellemi munkára, amely életcélja maradt 46 éven keresztül. 1919-ben kapta meg lelkészi jogosítványát s mindjárt Chicágóba hivták segéd lelkészi munkára. De 1923-ban már Garybe vezette az isteni gondviselés és ottan rakta le alapját a Magyar Baptista munkának. 8 évig dolgozott ottan nagyon szép sikerrel. Onnan hivták Detroitba az itteni Magyar Baptista Egyház megüresedett szószékének elfoglalására 1931-ben. 20 éven át pásztorolta az itteni egyházat nagyon példás magatartással. Munkáját nem keretezte a templom falai közé. Ellenkezőleg. Mozgó templomot építtetett s mozgó gyülekezetett szervezett s utcáról-utcára járt s hívta az embereket Jézus Krisztushoz. Alkalmat keresett arra is, hogy serdülő fiatalokat a famunka kézi gyakorlatába vezesse be. Nagy élvezettel tanította a gyermekket a magyar betü imeretére és a magyar szavak kiejtésére, amiről nagyon sokan tesznek még ma is bizonyságot s büszkén mondják azok akik ma már édesapák és édesanyák: "Petre bácsinak köszö-

nöm, hogy magyarul tudok". Ezen több oldali munka után, mondani sem kell, hogy virágzott az egyház vezetése alatt.

1951-ben vonult nyugalomba. De alig lehet ezt a vissza vonulást nyugalomnak nevezni. Inkább csak azt mondhatjuk, hogy a gyülekezet vezetésének felelősségétől mentesítette magát, de az általános Szövetségi munkába jobban bekapcsolódott. A Magyar Baptista Konvenció megbízta az "Evangéliumi Hírnök" szerkesztésével. Vasárnapi iskola füzetek irásával. Beválasztotta különböző egyházi bizottsági csoportokba és igen gyakran elnöki minőségben dolgozott ezekben. Közben számtalan esetben végzett helyettesítő lelkészi szolgálatot az itteni Református egyházaknál és Kanada, Windsorban is. Ezek mellett még időt tudott venni magának vadászatra és halászatra is. Nagyon szerette a természetet. Élvezte annak változatosságát. Nem csoda, hogy lakása szinte virágkert közepette áll.

Természete szívós, testállása egyenes volt. Betegség nem hajlitotta meg s nem töpöritette össze, mert csak 1964, okt. 30-án lépett fel nála és végzetesen. Fél esztendő alatt háromszor volt kórházban. Kétszer nagyon sulyos mütétet végeztek rajta, harmadszor pedig elvesztett erejét próbálták visszaadni eredménytelenül.

Május elsejére virradó éjszakán, édes mosollyal, élettársa és kedves leányaitól körül véve, csendesen elaludt.

Ravatalánál 3-án este tartottunk gyászistentiszteletet Nt. Tóth Tibor ref. lelkész bevezető imája nyomán. Rev. Bogár József angol nyelven hírdette Istennek vigasztaló igéjét, s utána ugyan ezt tette alul irott magyar nyelven s Rev. Adorján Mihály a pünkösdi egyház lelkészének imájával bezártuk istentiszteletünket.

Negyedikén délután 1:30-kor már csaknem teljesen megtelt templomunk belseje azokkal, akik eljöttek, hogy részvétüket kifejezzék az elhunyt hozzátartozóival szemben. Rev. Major Mihály megható imájával kezdtük a temetési szertartást s utána Rev. Orosz Attila olvasott alkalmi igéket, melynek alapján Dr. Konc Emil prédikált angol nyelven s ennek befejtével Marton Sándorné énekelte el kellemes szóló hangjával Rev. Petre Adalbert egyik kedves énekét: "Fel az áram ellen testvérem..." Aztán magyar nyelvü igeolvasást hallgattunk meg, Rev. Mihályfi J. által és a felolvasott igék alapján prédikált magyarul Rev. Vér Ferenc, Rev. Molnár Balázs az A. M. B. SZ. titkára fejezte ki részvétét a Szövetség nevében.

Rev. Molnár Antal élettörténetét ismertette az elhunytnak s utána a kilenc lelkész félkört formált a koporsó mellett, a gyülekezet pedig fennállva énekelte a temetési szertartást befejező énekét és hallgatta meg: Rev. Orosz záró imáját.

A temetőben: Rev: Bogár J. mondta a megkezdő imát. Rev. Molnár B. a bibliából olvasott, Rev. Molnár Antal záró imát és az apostoli áldást mondta el magyarul, melyet Rev. Molnár B. angolul is elmondott s átadtuk a port a földnek, amelyből vétetett azzal a kivánsággal, hogy siri álma legyen csendes, a lélek pedig pihenjen Jézusnál.

Rev. Molnár Antal

PETRE ADALBERT TESTVÉR

Haza érkeztem a temetésről, de nem úgy ahogy elmentem. Nem lesz semmi egészen úgy amint volt. Valami hiányzik. Nehéz szavakat találni leírni, hogy mi hiányzik; de érzek valami üresedést nem csak bennem, hanem körülöttem. Igaz az, hogy egy kedves lelki testvért, munkatársat veszítettem el, de ezen kivül más veszteség is, amelyet nem annyira az érzelem, mint az értelem tesz naggyá. Mit fogunk csinálni szövetségünkben Petre Adalbert tv. nélkül? Hogy lehet elképzelni konvenciót nálla nélkül? Ő ismerte konvenciói munkánkat minden oldalról. Nem volt ügy, amelyhez ő bölcsen ne szólhatott volna. A szólási jogot legtöbbször másnak adta, de kikértük véleményét, mert tudtuk annak értékét. Ő igazán képviselte az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hitnézetét, véleményét, szavát az irodalom terén. Vigyázott arra, hogy egyoldalú, ártalmas nézetek ne kerüljenek lapjainkba, hogy valahol szövetségünk ártalmára legyenek. Hol találunk egy ilyen munkást?

Egy levelet kaptam a Dr. Udvarnoki Béla testvértől. Mivel ezt angolul írta úgy közlöm szavait: "I received two communications from you today. One was the sad news about the passing of Brother Petre ... No one has engraved his name into the pages of the Hungarian Baptist History in America more than Brother Petre. As Pastor, Editor, past President of the convention, and member of committees, he identified himself with the Hungarian Baptist work so thoroughly that it seems with him a part of the Convention is passing away". Ezek a szavak kifejezik érzelmünket. Itt van az üresedés, hiány, amit nem csak érzünk hanem értünk. Csak az vigasztal bennünket, hogy a jó Isten, Aki magához vette szolgáját mindent tud és mindent jól végez. Ő tudja, hogy nekünk mire van szükségünk és kifogja rendelni a munkást. Az Úr, Aki elvitte Mózest elő hozta Józsuét. Ő gondot visel az özvegyen maradt feleségről, az árván maradt gyermekekről, a szomorodott testi lelki testvérekről, a nagy hiányt szenvedő szövetségről. Sok hálával tartozunk Istennek Rev. Petre Albert testvérünkért. Sok köszönettel tartozunk neki azért amit tett. Ő azt mondaná, hogy dicsérjük az Urat, mert ő csak szolga volt. Isten Veled, Petre Albert testvérünk a Boldog Viszontlátásig.

Molnár Balázs, szöv. titkár.

AZ APA

(Sóhaja, panasza)

Mily gyorsan távolodsz a nagy időben
tőlem, fiam.
Már idegesen kelsz föl az ebédtől,
eltünsz, szaladsz.
Újságot olvasol, amikor beszélek,
kurtán felelsz.
Barátaiddal vagy. Üres a szobád.
Üres a lelkem.
Nem látod arcomon botor szeretetem.
Nem veszel észre.
Csikorgó hangom iszonyú tenéked.
Nehéz a kezem.
Anyád lett megint egyetlen barátnőm.
Véle beszélek.

Igy hagytam el egykor én is apámat.
Ő is igy ment el.
Vissza se nézve.

Este a kertben nézem az eget,
a fákat, a lombot
s kérdem magamtól, miért nem érti
gyümölcs a törzset?

K. D.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. GABRIEL PETRE
764 Kossuth Road
Palm Bay, Florida.

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Rev. PETRE ADALBERT GYERMEKÉVEI

Az alábbi sorok egy kis fényt szórnak a gyermek életvilágára és körülményeinek befolyására. Én nem emlékszem az ő születésére, de ő nagyon jól emlékezett az enyémre, mert ő már akkor több mint három és fél éves volt. Én vele nőttem fel. A más három idősebb testvéreink már nem voltak otthon. Vele jártam, vele keltem, vele aludtam és sok minden mást együtt tettünk, mint egy családnak a tagjai.

Édesapánkat Petre Istvánnak hívták. Anyánk leány neve Szőke Klára volt. Házasságukból hat fiúgyermek született. Az első fiú még mint csecsemő halt meg betegség által. A többi mind szépen felnőtt, ellenére annak, hogy anyagilag szegények voltunk. Ezen édesapánk azzal segített, hogy amint a gyermekek elérték a tizedik évet, az első hármat oda adta mesterséget tanulni. Az idősebb Bálint, kovács mesterséget tanult. A következő, Lajos, kerékgyártó lett. A harmadik, István, pedig bútor asztalos. A két fiatalabb fiát a saját mesterségének követésére szánta.

Apánk kisebb mértékben építőmester volt. Öt, vagy hat kőművessel dolgozott és ugyanannyi napszámossal. Ez a szám aszerint váltakozott, amilyen sürgős volt a munka. Mi szintén, mint 10-11 éves fiúk, segítettünk az építésnél. Azonban Alberttel, mikor az 5-ik elemibe járt, egy kis baj történt közte és Jakab József tanító között. Valószínüleg valamit Albert nem jól tett és a tanító dühösen a pálcával nekiment. Albert felugrott helyéről és elmenekült. A tanító amint utólérte, hátulról megfogta a haját és egy jókora tincs gyökerestől a kezében maradt.

Albert az iskolából még haza sem érkezett, amikor apánk fülébe jutott az eset. Ő éppen olyan dühösen gyalog elindult az iskolába találkozni a tanítóval. De közben találkozott a fiatalabb gyerekek tanítójával, Szatmáry Lajossal, aki jól ismerte a helyzetet és apánkat lebeszélte arról, hogy most találkozzon Jakab tanítóval; hagyja el ezt holnapig. Ő meg gyorsan közbenjárt és a feleket kibékítette. Jakab tanító úr bocsánatot kért apánktól és Alberttől, s olyan jóbarátok lettek Alberttel, hogy saját lakásába fogadta, onnan járt iskolába. Amint az elemi iskolából dícséretesen vizsgázott, akkor járt nálunk Székelyudvarhelyről Dóner kormánybiztos, aki a jobb fajta állatokat helyezte el a községekben a Kormány megbízásából. Ez keresett egy kocsist. Jakab tanító úr Albertet ajánlotta neki. Igy került Jakab Székelyudvarhelyre, ahol valami két évig volt a kormánybiztosnak parádés kocsisa.

Mivel apánk a családban sokat beszélt Amerikáról, miután egy ügynökkel Budapesten találkozott, nagyon felkelt benne a kivándorlási vágy. Még azután otthon volt valami egy és fél évig, de mindíg készült és várta az alkalmat. Apánk hallani sem akart az ő kivándorlásáról, de később mégis bele egyezett oly feltétellel, hogy csak két évig marad és sok pénzt spórol. Mindent megígért neki.

Később bennem is feltámadt a vágy a kivándorlásra. Nálam kissé könnyebben ment az előkészület, mert bátyám küldött hajójegyet. Ekkor ő már hívő és nős volt. Apánknak legjobban az fájt, hogy bátyám áttért az ősi református vallásból valami ismeretlenbe. Leginkább azért engedett engem el, hogy őt térítsem vissza. Indulásom előtt a vállamra borult és adott egy kis újtestamentomot, mert amint mondotta: "Megtalálsz ebben minden igazságot, ami szükséges ahhoz, hogy ő el van tévedve." Elfogadtam a kis könyvet és hűségesen olvastam és arra jöttem rá, hogy én... és nem ő van eltévedve. Nekem kell megtérni.

Csodálatosak és kibeszélhetetlenek Istennek útjai.

KEDVES Rev. PETRE GÁBOR TESTVÉR!

Az elmúlt vasárnap értesültem New Yorkban Petre M. Adalbert testvérünk elköltözéséről.

A szomorú valóság igen megdöbbentett, mert komoly irodalmi munkássága és Szövetségünkben végzett keresztyéni szellemel átitatott munkája igen nagy veszteség minden tekintetben.

Őszinte részvéttel osztozom Testvér fájdalmában, aki testvért veszített az elköltözöttben, adjon az Úr vígaszt, megnyugvást Igéje szerint.

Elköltözött Testvérünktől sok megértést, megbecsülést élveztem az együttmunkálkodás idején és ilyen kellemes emlékkel veszek búcsút tőle.

Őszinte részvéttel:

Szerencsyné

KEDVES REV. PETRE TESTVÉR:

Most így szólítom meg, mint szoktam volt kedves bátyját. Ő nékem nagyon kedves és szívemhez közelálló volt az ő nagyszerű, átlagos embernél mindíg több megértésével és szeretetével. S így elköltözése bánatot és szomorúságot okozott nekem. Közel voltam hozzá a szellemi világban. Testvére voltam a magyar betü szolgálatában és embertársaink mentésében. Ő fenntartás és meghasonlás nélkül teljesítette szolgálatát utolsó lehelletéig. S így vélem a magyar haza, magyar betü és embertársi szolgálatban ennél nincs dicsőbb pályafutás.

Egy kedves testvér r. kath. lelkipásztor, anyjának sírkövére ezt írta fel ott Erdélyben: "Míg élt nem az övé, hanem a miénk volt." Ő is az egyetemes magyarságé volt. Engem két ok rendkívüli módon meg tud indítani. Egyik az édesanyám és annak emléke, a másik a magyar hazám. Ebben testvére voltam ízzigvérig kedves Bátyjának, mert a hazáról nem szájjal, hanem szolgálatával volt szolgája, magyar szívéből folyt és árad szövege, szószékekről mentő és kegyelmet hírdető szónoklatai.

Tudtuk és vártuk ezt a napot, hogy egyszer bekövetkezik, hisz kedves hitvesétől olyan levél érkezett hozzám, mely erre engedett következtetni. És mégis megdöbbentett bennünket. Akiket szeretünk, azoktól még így is, gondolatban nehéz elválni, nemhogy testben is. Azonban az örök feltámadási üzenet itt van nálunk, egyszer újra találkozunk. Lehet neki dicsőbb és fényesebb koronája lesz ott, ahol minden emberi gyarló megkülönböztetésnek nem lesz helye; de ezt mégis feltételezzük róla, hogy az Úr őt felöltözteti mennyei fényes ruházatba. Fogadja úgy, jól vagyon hű szolgám és gyere be Uradnak házába, sok hely van itt az ilyen fajta emberek számára, mint te voltál.

Tehát, mikor kedves Testvéréknek is eme sorokkal fejezzük ki az Ő elköltözésének fájó szavait, akkor bízunk és remélünk, Testvérék megértik az ő küldetését és vígasztalást nyernek e nagy veszteségben. Érezzék azt, hogy ez a gyász nem csak a Testvéréké, hanem az egyetemes magyarságé is.

Fogadják együttérzésünket kedvesen és vagyunk tisztelettel, szeretettel hívei:

a Némethy Család

K I ?

Ki mondja a holdnak: itt a hajnal, tünj el?
Ki mondja a napnak: indulj, itt a reggel?
Csillagok tengerét vaj' ki ragyogtatja?
Az ő járásuknak, mi a pillanatja?
Mennyeknek dús egét, ki hozta fel, mely kéz.
Alkothat hasonlót gyenge emberi ész?
Ki az, ki parancsol erő s anyag felett?
Uram, egyedül Te! — Isten a Te neved!

Ágoston E.

REV. PETRE M. ADALBERT MEGHALT

Ez a hir megdöbbentően érkezett hozzám május 2-án, noha tudatában voltam annak, hogy előbb vagy később az lesz a vége; mert nagy operáción ment keresztül és utána a javulás helyett inkább folyton veszítette erejét. Az Úr megelégelte szenvedését és 6 hónapi szenvedés után hazavitte ami közszeretetnek örvendő testvérünket. Betegsége idején csak kétszer volt alkalmam őt meglátogatni; egyszer a kórházban és egyszer otthonában s mind a két alkalom elfelejthetetlen marad részemre.

Mind a két alkalommal bámultam az ő türelmét, hitét és Istenben való megnyugvását. Szenvedései között panaszra nem nyitotta fel a száját. Még március havában is látogatásom alkalmával, nem a saját bajairól, betegségében nyert tapasztalatairól, hanem inkább a szövetségi dolgokról beszélgettünk, melyekben nagyon jó észrevételei voltak. Mikor Molnár Antal tv. által megkaptuk a szomorú hírt, mélyen lesujtott úgy engem, mint a feleségemet; de semmi mást nme tehetünk, mint megnyugszunk Isten szent akaratában és imádkozunk a hátramaradt feleségéért és Tary sogoráért, kik hűségesen ápolták őt. Hiszem az Úr megfogja áldani szolgálatukért gazdagon.

Engem nagy ismeret, testvéri szeretet és megértés köt a megboldogult Petre tv.-hez. Legelőször 1909-ben találkoztunk Clevelandban Szövetségünk második konvencióján s azóta mi nem veszítettük el egymást. Benne egy őszinte testvért és igazi barátot találtam és ezt a kapcsolatot fenntartottam vele 46 esztendőn keresztül. Azután 1916-ban a szemináriumban ismét az Úr összehozott vele. Mikor én beíratkoztam, Petre tv. már a második iskolai évét kezdte meg és három iskolai évben minden nap láttuk egymást. Mikor a Buckeye Roadi Templom a 118-ik utcasarkon felépült, ő lett annak a sokat igérő gyülekezetnek első hivatalos pásztora. Majd az iskolai kurzus befejezése után a West Pulman Ill.-i Magyar Baptista Gyülekezetnek lett pásztora. Itt felesége meghalt és négy árvát hagyott hátra, mely eset mélyen lesujtotta; szívét — lelkét befolyásolta, minek következtében buzgósága lassubb lett. Ekkor megvált a gyülekezetétől s átköltözött Gary Ind.-ba, hol néhány szétszórt tv.-t összeszedett és megalapította az ottani gyülekezetet és kilenc éven keresztül szép eredménynyel szolgálta. Innen hívta meg 1931-ben a Detroiti Magyar Baptista gyülekezet pásztorának, melyben 19 évig működött s azután visszavonult a gyülekezeti élettől nyugalomba.

Petre tv. nem sokáig maradt tétlenül, mert Szövetségünk megbízta az Evangéliumi Hirnök szerkesztésével, melyet készséggel végzett több más szövetségi megbizatásokkal együtt. Saját cikkjeit az ugynevezett "Emeritus" név alatt hozta, melyet az olvasó közönség nagy élvezettel olvasott. Tehát Szövetségünk elveszített egy igen értékes és majdnem pótolhatatlan hűséges munkást; Azonban az Urra tekintünk és kérjük Őt, hogy adjon nekünk egy másikat, ki helyét elfoglalja és tovább ostromolja a bűnnek erős várfalait irodalmunk által.

Petre tv.-ünk nagy segítségére volt Menházunknak Watervlieten, mint az intézetnek elnöke s nagy tudással és hozzáértéssel segített azt virágoztatni. E sorok irójával is sokat tárgyalt menházi ügyekben s minden igyekezete csak a menház fejlődése felé irányult, hogy a védtelen, elaggott testvéreinknek legyen egy megfelelő menedékhely. A gyülekezet sokszor hiányt szenvedett a közös ügyek előmeneteléért, de az Úr másképpen kárpótolta azt.

A menház alapszabályát kétszer is átírta. Ahol munkáról volt szó, mindig lehetett számítani az ő segítségére. Ritka egyén dolgozott annyit, mint a mi megboldogult testvérünk a közös ügyekben. Adjon Isten áldást poraira.

Több ízben volt Szövetségünk elnöke is, ki irányította lelkiközösségünket a lelki dolgokban, melyekért még köszönetet sem kapott emberektől, mert nem tudja. Azért ő nem csüggedt el, mert az igazi jutalmat Istentől várta és ő meg is adja azt örök-életnek elhervadhatatlan koronájával egyben ott, hol nem lesz fájdalom, szenvedés, sirás sem temetés. Nyugodjál édesen Petre testvérem. Legyen pihenésed csendes és emléked áldott. Mi kik itt maradtunk még rövid időre, hozzád megyünk, mert te nem jöhetsz vissza hozzánk; Ott az ajtó csak befelé nyilik. A viszontlátás reményében bucsuzunk tőled, szerető testvéreid és munkatársaid.

Vér Ferencz

TELEGRAMS

MRS. ADALBERT PETRE,
943 Merril Ave., Lincoln Park, Mich.

A feeling of great loss fills our hearts as we hear of the passing away of our Brother in Christ, the Reverend Adalbert Petre. Hungarian Baptist lost in him, one of the finest servants of the Lord, and one of their greatest friends to the faithful, and now bereaved wife and your children. We extend our heartfelt symphaty and Christian love, absent from the body and from us Reverend Petre is now present with Lord.

Hungarian Baptist Mission of Miami

—0—

The passing of Rev. Petre is deeply felt by the Church in Calif. Rev. Petre was a strong link in the chain of fellowship through the Gospel Messenger that kept us on the West Coast in close communion with our sister Churches in the name of The American Hungarian Baptist Church onf Calif. Accept our heartfelt sympathy.

James D. Morask, Pastor

—0—

We extend heartfelt in your sorrow lovingly.

Ruby and Bela Udvarnoky

—0—

Accept our deepest sympathy upon the departure of your beloved husband, wonderful father, and a faithful Minister of the Gospel.

Rev. Emery J. Kocsis, President
Hungarian Baptist Union of America

—0—

Deepest sympathy in your bereavement — Psalm 23. Sorry we cannot attend funeral because wednesday expecting our daughter and family from Alabama. God be with you till we meet again.

Rose Vegso

—0—

Our hearts are with you in love and sympathy. May happy memories bring a measure of comfort and peace. Love

Connie and Chuck

—0—

Accept our sympathy. God bless you and help you in your sorrow.

Rev. and Mrs. Attila

—0—

Nagy fájdalmukban őszinte részvéttel osztozunk.

New Yorki Magyar Baptista Gyülekezet

EMLÉKEZZÜNK PETRE ADALBERTRE

"Az igaznak emlékezete áldott"
(Péld. 10:7.)

A Krisztusban megigazult és megboldogult Petre Adalbert a pennsylvániai New Castle-i gyülekezetben fogadta el Jézust és szült ujjá a Szent Lélek által. Tudomásommal abból a hivő körből több lelki vezető rajzott ki, mint bármelyik másból, legalább is aránylag. Az ő lelki fülei is ott hallották meg az örök istenség majdnem aggodó kérdését: "Kit küldjek el és ki megyen el nékünk?" és Ésaiás szavaival élve, igy válaszolt: "Imhol vagyok én, küldj el engemet" (Ésa. 6: 8). Lapunk e számában külön cikkekben lesz róla szó s ezért én itt csak pár jellemző vonást óhajtok érinteni Isten dicsőségére, szerettei vigasztalására és mindnyájunk épülésére.

NAG ÁLDOZATOT HOZOTT MEG.

Mikor hittestvérünk megkapta az elhívást az Urtól az evangélium hirdetésére, nagyon ritka dolog volt a magas fizetés a munka világban. Petre Adalbert testvérünknek sikerült egyéni ügyessége folytán a lehető legjobban dijazott alkalmazottak sorába kerülni. Az ifjú férj és apa áldott családi körével fényes anyagi jövő elébe nézett. Krisztus ügye azonban fontosabbnak nézett ki részére és mivel hivő felesége szive is összedobbant férje szivével e ponton, nekilátott az előkészülésnek. Beiratkozott az akkor Cleveland-ban (O.) székelő Magyar Baptista Szemináriumba. Magasfizetésű állásának feláldozását megtetőzte pezsdülő ifjú életének, s hőn szeretett családjának odaszentelésével az Úr ügyének.

TÖBBOLDALU TEHETSÉGNEK BIZONYULT

Jézus egyik példázatában emlit három szolgát. Egyik kapott öt, a másik kettő és a harmadik egy talentomot. Petre Adalbert tv. biztosan többel birt, mint eggyel.

a) Egészséges bibliai ismerettel rendelkezett.

b) Jártas volt az épitési iparban, amit jól tudott értékesiteni Isten országa építésében.

c) Jó zenész.

d) Ügyes tollforgató. Lapunkat jól szerkesztette éveken keresztül és cikkei hiányozni fognak.

e) Beszédeit és prédikációit nagy megfontoltság jellemezte.

f) Öreg Otthonunk (most Bethesda) éveken át szivén volt és bölcsen irányította a velejáró ügyeket. (Persze tökélettesség csak Istennél van mindenben.)

HŰSÉGES HALÁLIG.

A hüség plántája nem minden szív talajában virágzik. Nála virágzott.

a) Hüséges Krisztushoz, Akinek megtérésekor igéretett tett. Ő nem hiába olvasta és prédikálta Jézus szavait: "Légy hiv mind halálig" (Jel. 2: 10).

b) Családjával szemben.

c) Ez jellemezte őt hittestvérei iránt a gyülekezetben és Szövetségünkben. Hirdette ő ugyan az igét más körökben is. Kérdeztem egyszer tőle, hogy nem kisérti-e a megalkuvás? Biztosított, hogy a némi külső alkalmazkodást is főleg csak azért tette, hogy teljesítse azon apostoli ígék útasítását, mely szerint: "Hirdesd az igét alkalmas és alkalmatlan időben" (Tim. II. 4: 2). Legalább is ezt vehettem ki válaszából.

Sok mondanivalóm volna még, de itt zárnom kell. Ha fejfájára nem is véshetem az ihletett költő nagyon találó szavait, de ideiktatom s hi szem, hogy minden olvasó szívében visszhangra találnak:

"Hü szolga, te ki vitézül harcoltál,
Buzgó munkádban majd összeestél;
Te megnyugszol, de a mennyben
majd ott él
Ért gyümölcsként, mit Jézusért tettél".

Major Mihály

AKIK A RAVATALRA VIRÁGOT KÜLDTEK, VAGY AZT MEGVÁLTOTTÁK

Mr. and Mrs. Paul Quick, Mrs. Eva Bach, Mrs. Theresa Hobyak, Mrs. Mamie Swain, Mr. and Mrs. Gordon Murray, Mr. and Mrs. J. M. Werner, Mr. and Mrs. William Veresh, Mrs. Mary Lovicsek, Mrs. Hornyak, Mrs. Mary Gavish, Mr. and Mrs. Paul Koller, Mr. and Mrs. Gus Nagy, Mr. and Mrs. Frank Nagy, Mrs. Mary Nagy, Rev. and Mrs. Frank Ver, Mr. and Mrs. Louis Puskas, Mr. and Mrs. John Tarjany, Mr. and Mrs. George Wentz, Magyar Baptista Prédikátori Kar, Amerikai Magyar Református Egyház Tanácsai, Mr. and Mrs. Elemer Nagy, Mr. and Mrs. Ben Zanotti, Mr. and Mrs. Mario Gervasi, Mr. and Mrs. Selwyn Alvey, Mrs. C. Cecunda, Mr. and Mrs. George Chamer, Mr. and Mrs. Merle Alvey, Mr. and Mrs. Richard Hosler, Mr. and Mrs. Oscar Lanyi, Dr. and Mrs. Ronbert Peterson, Mr. and Mrs. Irving Kane, Mr. and Mrs. Vernon Tucker, Mr. and Mrs. John Mucha, Mr. and Mrs. Otto Hursey, Mr. and Mrs. W. Webber, Mr. and Mrs. Edward Battila, Mr. and Mrs. Max Steinmetz, Mr. and Mrs. Leo Walker and Bessie, Mrs. Louis Newman, Rev. and Mrs. Wesley Tracey, Mr. and Mrs. Joseph Biamco, Mr. and Mrs. Kenneth Comstock, Mr. and Mrs. Leo Mayhew, Mr. and Mrs. Ted Youngman, Mr. and Mrs. George Consorite, Mr. and Mrs. Donald J. Nilan, Mrs. Allman, Mr. and Mrs. Don Fronczak and Cheryl, Mr. and Mrs. Vito Fantino, Mrs. I. Weisenbery, Mrs. Ida Kaplan, Mr. and Mrs. L. Krister, Mr. and Mrs. Richard Straitz, Mr. and Mrs. H. Zaranko, Mr. and Mrs. Paoletti, Mr. and Mrs. E. J. Snay, Mr. and Mrs. Robert J. Bentschneider, Mr. and Mrs. Claude Reynolds, Mr. and Mrs. R. A. Johanse, Mr. and Mrs. Wm. LaTour, Mr. and Mrs. Wade Fuller and Bud, Mr. and Mrs. Dewey Lynch, Mrs. Elizabeth Balla, Mrs. Helen Carlson, Illinois Bell Telephone Co., U. S. Steel Gary Work Carpenter Shop, Mr. and Mrs. Paul Hobyak, Mr. and Mrs. Harold Beaugrand, Mr. and Mrs. DeWitt Bush, Mr. and Mrs. Larry Lutzen, Mr. and Mrs. William Martin, Mr. and Mrs. James Mitchell, Mr. and Mrs. Miles Range, Mr. and Mrs. Gilber Schropp, Rev. and Mrs. Joseph Bogar, Mr. and Mrs. Ken Nelson, Mr. Elmer Muncsan, Mr. and Mrs. Andrew Tringer, Mrs. Margaret Koren, Mr. and Mrs. Steve Koren, Mr. and Mrs. Ernest Lehoczky, Mr. and Mrs. Louis Lehoczky, Mr. and Mrs. Leslie Feka, Hungarian Baptist Mission of Miami, The Bethesda Baptist Home, John Lehoczky Jr. and Family, Mr. and Mrs. John Lehiczky Ss., Mr. and Mrs. Charles Farmer and Family, Mrs. Sophia Osvath, Mr. and Mrs. Louis Osvath, First Hungarian Baptist Church, The Lang Family, Mr. and Mrs. Joseph Nagy and Family, Mr. and Mrs. Steve Ferko, Mr. and Mrs. John Hartz, Mr. and Mrs. Ronbert Hartz, Mr. and Mrs. Merton Force, Mr. and Mrs. Victor Almas, Mr. and Mrs. Charles Kmet, Mrs. Louis Bruce, Rev. and Mrs. Theo. Attilla, Mr. and Mrs. Al Shore, Mr. and Mrs. Ken Bockelman, Mr. and Mrs. Joseph Pilat, Mr. and Mrs. Richard Mayo, Mr. and Mrs. Ronald Cook, Mr. and Mrs. George McKee, Mr. and Mrs. Robert Hainer, Mr. and Mrs. Thomas Honeyball, Mr. and Mrs. A. E. Handy, Mr. and Mrs. Ray Alexander, Mr. and Mrs. James Ruff, Mr. Y. H. Westerberg, Mr. and Mrs. Joseph Wagner, Mrs. Gayle Cameron, Mr. and Mrs. Don Krattz Mr. and Mrs. Bud Yanke, Mr. and Mrs. Joe Irwin, Mr. and Mrs. Mike DeComillo, Mr. and Mrs. Jack Fox, Mrs. Rose M. Konon, Mr. and Mrs. Earl Bashow, Mr. and Mrs. S. W. Snodgrass, Mr. and Mrs. Dwight Cliff, Mr.

and Mrs. Steve Cigut, Mr. and Mrs. Roy Wills, Mr. and Mrs. T. Guadagnini, Mr. and Mrs. Qllete, Mr. and Mrs. Charles Kaedte, Mrs. Rose Kozomon, Mr. and Mrs. Walter Friesman, Rev. and Mrs. Gabriel Petre.

Ezúton is szívből fakadó hálás köszönetet mondunk a fentieknek azért, hogy elfelejthetetlen férjem és édesapánk halálával kapcsolatban őszinte részvétüket fejezték ki velünk szemben mélységes fájdalmunk és szomorúságunk enyhítésére.

Özv. Petre Adalbertné és családja
943 Merril Ave.,
Lincoln Park 25, Mich.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Kocsis, Elizabeth
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

TESTVÉREIM KÖZÖTT

Látogatok. - Békés, szép falu ahol járok a bánáti rónaságon. Egy fürge, bár már nem fiatal testvérnő kész velem jönni, elkisérni tervbevett látogatásaimban.

Első utunk, egy érdeklődő Istent kereső asszonyhoz vezet. Szeretne terhétől szabadulni, ami egy életen át lelkére nehezült, de még nem tudja, nem érti hogyan lehet. Isten után vágyik lelke, de... Bibliát olvasunk, beszélek neki a szabadulás egyszerü útjáról. *"Oda kell menni Istenhez, Atyánkhoz. Nem elég hinni, hogy Ő van. A tékozló fiú tudta, hitte, hogy van otthon egy gazdag Atya, de ő attól még éhen halhatott volna. Haza kellett mennie, hogy élhesen ujra, élhessen tovább, Atyja szeretetéből, kegyelméből boldogan."*

Úgy érzem gazdagabb vagyok, többet tudok — mondja, miközben kikisér.

Boldogan megyünk tovább. Az utca végén kicsi ház. Idős testvérnő fogad. Fájós lábai, aszthmája, visszatartják a gyülekezet látogatásától, de imádkozik, igét olvas és így tartja ébren lelkét. De ni! Egy előttem ismeretlen fiatal ember. "Ki ő?" — kérdezem, miközben átmegyünk a másik szobába.

— Nagyon nehéz ez nekem idős napjaimra. Unokám. Be kell fogadjam... Otthontalan.

— "Feladat Istentől drága testvérnő... Nehéz de Isten ad erőt, hogy ezt is elvégezzem" Igyekszem vigasztalni. Közben visszamegyünk a konyhába... Bibliát énekes könyvet veszünk elő. Olvasunk. Éneklés közben nézem, nézem a fiatal fiút... Kopott szakadozott a ruhája... Az arca több évet mutat, mint amenynyi valóban. Szívemben megcsendül valami: segíteni! Jézusról beszélek. Nem válaszol. "Szereti igy ezt az életet?" Furcsán néz reám. Nem mondja, de szeméből olvasom ki: hát lehetne másként? Lehetne! "Ajánlanék magának jó társaságot." — Nem válaszol csak néz. — "Nem bizik bennem, hogy tisztelem, szeretem? Jöjjön el ma este a gyülekezetbe" — hivom. — Magam nem megyek, — mondja határozottan. "Nagyon szivesen eljövök magáért!" felelem neki.

— S este velünk van az imaházban. "Kelj fel kiálts Istenedhez!" — olvassa az imaóra vezető — "Öntsd ki szivedet az Úr előtt..." (Jón. 1:6, Jer. sir. 2:19.) Imádkozunk... s imádkozunk érte is.

— Délután üzenet jön, vár egy idős testvérnő, aki úgy érzi, már csak órái vannak itt e földön. Hazamegy. Elbúcsúzni akar. Megyünk ketten s többen felváltva. — Elvagyok készülve — mondja — s szavaiból biztonság és lelki nyugalom árad.

— Ebben az évben már kétszer átolvastam a Bibliámat — folytatja — ujra akartam kezdeni, de a Lélek azt mondta: már nem kell! — Füzeteket vesz elő: ebbe jegyeztem fel a fontosabb dolgokat — folytatta.

Boldog az akinek még utolsó óráiban is legfontosabb: az Ige! — Elköszönünk, de nem szomorúan, mert tudjuk, hogy találkozunk.

Szállásadó testvérnőmmel beszélgetek: Ugye nem helyes, hogy olyan sokat sirok és bánkodok — mondja ő — nem tudtam, hogy ez is bün lehet!

— "Hát igen. Senki sem szereti a szomoru embereket. Nekünk hivőknek meg sok okunk van az örömre. Terheinket, bánatunkat pedig imáinkban Isten elé hozhatjuk és neki gondja van reánk. A szomoruság pedig nem vonz, hanem taszít. Ki kiván ilyen hivőséget? Igen, igen, kedvesem én ezt megértettem. Vezető testvérünk Sámsonról beszélt. Milyen csodálatos ember volt Sámson. Nagy erővel és tudással áldotta meg Isten. De Sámson nagy erejének titka volt. *Isten utasítása szerint nevelték* és ugy élt ő később is. De mikor egy Delilla nevü asszony zaklatására megkeseredett, elárulta erejének titkát s az ellenség kezébe került. Ilyen veszélyes lehet a keserüség és az elkeseredés. A keserüségben, szomoruságban elveszíthetjük hitünket Istenben s ezzel együtt lelki erőnket is".

Idéztem az ige szavait: "Vigyázván arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon, nehogy a *keserüségnek bármely gyökere*, felnevelkedvén megzavarjon." (Zsid. 12:15.)

Késő volt már és nyugalomra tértünk. Egy nap ismét eltelt. Hálás szívvel térdeltem az ágy előtt és mondtam hálát Istennek a szolgálat lehetőségéért.

Nagyajtai Eszter

A SZERETET ZSOLTÁRA

Önmagától nem volt s nem lesz semmi!
A mindenségben kell egy Lénynek lenni,
Ki akarta, hogy minden s mi is lettünk
s belénk csókolta láthatatlan lelkünk.

E lángzó csókból ekkor született
E földre lebocsátott Szeretet,
Amely együtt él ember fiaival
És isteni parancsra soha meg nem hal!

Ágoston E.

GARFIELD, NEW JERSEY

Korona Pál testvérünk hazament

Gyors egymásutánban ér gyász bennünket. Alig, hogy elköltözött ez árnyékvilágból Korona Pálné testvérnőnk, rövid idő után férje is utána ment az örökkévalóságba.

Korona testvér már kb. egy éve gyengélkedett, de betegségét titkolni igyekezett, mivel ő ápolta szintén beteg feleségét. Felesége halála után orvosi műtéten ment keresztül, testileg javulóban is volt, de lelkének kimondhatatlan vágya volt, hogy elköltözzön e földről és feleségével az üdvösségben találkozhasson. Mindent üresnek talált igy, felesége nélkül, csak a találkozás vágya táplálta . . . És Isten megkönyörült rajta, nem hagyta sokáig e földön és 1965 április 9-én szíve 79 évi szolgálat után utolsót dobbant . . .

Temetése a helyi prédikátor és veje (aki szintén prédikátor) által ment végbe, közben

leánya: Korona Erzsébet énekelte az "I Surrender All" című éneket.

Igen megható volt a nagy magyar barát, Jerry Van Der Veen szolgálata, akinek éppen a temetés idején szintén holtan feküdt édesanyja a temetési kápolnában . . . Vígasztalni akart a lelkipásztor, de hangja el-elfátyolosodott, meg-megakadt . . . Sírás vett erőt mindenkin, amikor így szólt: "Én tudom, mit jelent elveszíteni hozzátartozót, hiszen az én édesanyám is éppen most fekszik kiterítve a temetési intézetben . . .

Ujból elhagyott egy testvér bennünket . . . Elment oda, ahol már nem érez egyedüllétet . . . Ott van azok között, akik eljönnek napkeletről és napnyugatról és letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákobbal a mennyek országában . . . Korona testvérünk már ott van feleségével együtt . . . Nekünk még feladatot adott az Ur e zarándokvölgyben és igyekszünk eleget tenni feladatunknak . . . .Az elköltözöttet gyászolják gyermekei, unokái, rokonai, ismerősei és még sokan mások, közöttük mi, a garfieldi baptista gyülekezet.

Legyen velünk az Ur, hogy találkozásunk legyen veled, szeretett Korona testvérünk az örök üdvösségben.

Garfieldi Figyelő

—0—

NEWBRUNSWICK, NEW JERSEY

Az égi otthonba már elköltözött testvéreinket Kisch Pálné testvérnőnk követte április hó 14-én. Évtizedeken át volt hűséges, másokat buzdító tagja gyülekezetünknek.

Földi porsátoránál a vígasztalás igéjét Kocsis Imre lelkipásztor testvér szólta a gyászoló család és a végtisztességen megjelent közönség előtt.

A megszomorodott szíveknek adjon az Ur megnyugvást az Ő akaratában és egy boldog találkozást az örök hazában . . .

M. Szerencsy

FONTOS BEJELENTÉS!

Szeretettel értesítjük az Evangéliumi Hírnök szíves olvasóit, hogy Istenünk segítségével a Kirner A. Bertalan testvér által írt "KORNYA MIHÁLY KRÓNIKÁJA" című könyvet, Kornya Mihály életrajzát, itt Amerikában kiadjuk. A könyv jelenleg sajtó alatt van és reményünk az, hogy ha az Úr megsegít, a könyv a bridgeporti évi nagy konvenciónkra elkészül. A könyv árát megkíséreljük a lehető legjutányosabban megszabni, hogy az minél szélesebb körben terjeszthető legyen.

Jelenlegi kérelmünk csupán az, hogy a lehetőség szerint minden gyülekezet és minden olyan egyén, aki ismerte, vagy hallotta hírét ezen kíváló magyarországi "Paraszt Apostol"-nak, rendelje meg további terjesztésre. misszióázásra. Ha minden gyülekezet megrendelne 25-50 darabot, s ha lennének áldozatkész egyének, akik magukra vállalnák mondjuk 10-15 drb. könyv költségeit és annak különböző országokban lévő magyar nyelvű olvasók részére elküldését, úgy minden nagyobb nehézség nélkül fedezhetnénk a kiadásokat. A könnyv ára valószínüleg csupán $1.50 lenne darabonként.

Mivel az Irodalmi Pénztárunk anyagi nehézségekkel küzd, így a Szövetségünket nem terhelhettük meg ezen mű kiadásával, így magánszemélyek vállalták annak kiadását abban a reményben, hogy majd lesznek áldozatos lelkek, akik csatlakoznak e nemes terv keresztülviteléhez. Megrendeléseket, a pénz előzetes beküldésével erre a címre kérünk: Rev. George B. Balla, 326 East 78th St., New York, N.Y. 10021.

Testvéri üdvözlettel

BALLA B. GYÖRGY

A BŐJT

Az Amerikai Népszavában jelent meg az alábbi, itt kivonatokban közölt cikk, az elmúlt, ez évi bőjti időszakban. A cikk írója Fülöp Árpád testvér, akinek cikkei állandóan megjelennek a különféle lapokban.

"A bőjtölés már az ősrégi időkben szokás volt. Ahogy az ember törekedett megszabadulni a rossztól, és felöltözni a jót, rájött arra, hogy e törekvésében hathatós segítségére van a bőjtölés.

Aki azért bőjtöl, hogy gondolatai tisztábbak, érzései szentebbek legyenek és bőjtölése imával párosul, — nem téveszti el a célt.

Vagy, aki azért bőjtöl és imádkozik, hogy valakit a bibliai igazságra elvezessen, — nyilván Isten akarata szerint cselekszik és — ha talán nem is tapasztalja kézzelfoghatóan — nem veszíti el Isten áldását.

Vagy, aki bőjtöl, mert érzi bűneinek terhét és bűneitől szabadulni akar, Isten irgalmát igényli imádkozással lelke számára, Isten lehajol hozzá s Krisztus érdeme által megszabadítja bűneitől.

A Bibliában sokféle bőjtről olvasunk. Amikor Ninivében Jónás meghirdette az ítéletet, a nép hitt és bőjtölt, és Isten könyörült a ninivébelieken. Amikor Kornélius, a pogány százados imádkozott és bőjtölt, Isten meghallgatta őt és hozzá küldte őt és hozzá küldte Pétert, aki prédikált előtte és a pogány százados háza népével együtt megtért Istenhez.

De olvasunk bőjtről, ami nem volt kedves és ma sem kedves Isten előtt. Ilyen a képmutató bőjtölés. Emberek bőjtöltek és bőjtölnek, hogy mások lássák az ő bőjtölésüket. Ez a farizeusi bőjtölés. Mások bőjtölnek, mert hát bőjti időszak van, de szívükből nem fakad őszinte imádság, nincs igazi bűnbánatuk, ezek önáltató bőjtölők, mert Isten a szívbe lát, és látja, hogy nem őszinték, tehát bőjtölésükből nem származik áldás reájuk. — És vannak olyan bőjtölők, akik bőjtölnek, mert bőjt van, de alig várják, hogy a bőjtnek vége legyen, hogy tovább folytathassák bűnös életmódjukat. Ezek bűnben élő bőjtölők.

De, vajon Istent meglehet-e téveszteni?

Azt, Aki mindent tud, mindent lát, mindent hall, félre lehet-e vezetni külsőséges dolgokkal? Vajon Isten nem tudja-e, hogy mi csak azért bőjtölünk, hogy mások lássák, hogy vallásosak vagyunk, vagy bőjtölünk, mert bőjti időszak van, vagy bőjtölünk, de benne élünk bűneinkben?

Óh, Istent nem lehet megtéveszteni sem azzal, hogy imákat mondunk el, sem azzal, hogy bőjtölünk! Isten a szívünkbe lát!

Mi tehát a bőjt rendeltetése? Az, hogy gyakorlásával Istenhez jussunk közelebb!

Amikor bőjtölünk, imádkozunk, hogy Isten Lelke ujjászüljön bennünket, hogy többé tudatosan ne vétkezzünk, hogy bőjtölésünk azt eredményezze, hogy életünk tiszta, szent, Istennek tetsző élet legyen.

Ez a bőjt rendeltetése.

APÁK NAPJÁRA . . .

EGY GONDOLAT . . .

(János 1:43-52-ből)

Gyermekkorom régi, kedves emlékei között hordozom ma is szülőhazánk egyik szép szokását.

Amikor reggelenként könyvekkel a hónom alatt iskolába készülődtem, az *édesapám* minden nap kikísért a kiskapuba . . . aztán még sokáig ott állt a kapuban és utánam nézett.

Elmondhatatlanul jó volt ennek a tekintetnek a napfényében járni. Biztonságot és boldogságot adott ez a tekintet. Olyan jó volt arra gondolni, hogy nem vagyok egyedül. Hiszen engem látnak . . . hiszen engem megvéd és elkísér az, az utánam jövő édesapai tekintet . . .

Nemegyszer előfordult, hogy délben is, amikor hazafelé jöttem az iskolából, újra ott volt a kapuban, vagy ott állt az ablaknál és mosolyogva mondta: — Láttalak hazafelé jönni . . .

Mennyire megkomolyított, de mennyire boldogított, hogy engem látnak, engem várnak valahol hazafelé . . .

(Lelkipásztor)